

240. Ride, ride paa Faders Knæ.

Andantino.

Jorgen Malling.

p dolce

1. Ri-de, ri-de paa Fa ders Knæ ud i Ver-den den vi-de, ri-de un-der det grønne Træ,

cresc. *pp*

ri-de un-der det grønne Træ og langs med Søens Si - de.

2. Ride, ride paa Faders Knæ
hen til Engen den grønne,
|: sætte sig ned i Buskens Læ:|
og plukke Blomster kønne.

3. Ride, ride paa Faders Knæ
ned til Stranden den blanke,
|: Bølgen ruller i Ny og Næ;:|
der kan man Perler sanke!

4. Ride, ride paa Faders Knæ
udi Skoven den svale;
|: Sang skal klinge i Bøgens Læ:|
og Ekko med os tale.

H. Jørgensen.

241. Roselil og hendes Moder.

Moderato.

Dansk Folkemelodi:

1. Ro-se-lil og hendes Mo-der de sad o-ver Bord, de ta-led saa mangtet Skæmtens

f *p* *f* *p* *mf*

Ord. Ha, ha, ha, saa, saa, saa, saa, ha, ha, ha, saa, saa, saa, saal De ta-led saa mangtet Skæmtens Ord.

2. „Før hvert Træ skal i Haven faa Blomster af Guld,
før jeg skal vende nogen Ungersvend huld!“
3. Hr. Peder stod paa Svalen og lytted med List,—
„den ler dog bedst, som ler til sidst!“
4. Og der de kom ned udi Urtegaardens Læ,
da hang der en Guldring paa hvert et Træ.
5. Roselille blev rød som et dryppende Blod,
hun stirred i Græsset ned for sin Fod.
6. Da kysset Hr. Peder hendes Læber med Lyst,—
„Den ler dog nok bedst, som ler til sidst!“